

STINAPA INFORMEERT

EEN LIEFDE VOOR RINCON

Zula Melaan werkte al sinds haar kinder jaren in de toko van haar vader. En nadat haar man de zaak overnam werkte ze er met hem. Iedereen die Noord-Saliña kent, kent haar en “Bo Toko”. Ze is moeder en oma en veelvuldig in contact met toeristen van wie ze steeds lofzangen over de Bonairiaanse natuur hoort. Sinds jaren gingen zij en haar man en kinderen iedere zondag naar een ander plekje in de mondi. Ze zochten dan steeds een lekker koel plekje onder een boom om te picknicken. Nu ze wat meer tijd hebben gaan zij en haar man iedere week wel 3 of 4 keer naar Rincon en omstreken. Ze zoeken dan simpelweg wat ontspanning en vertier in de vrije natuur. “Op een gegeven moment kwamen we zo vaak in die buurt dat mensen ons vroegen of we op zoek waren naar een huisje:” vertelt ze met veel enthousiasme. Zula weet niet precies waar ze moet beginnen om haar liefde en waardering voor het noordelijke deel van Bonaire onder woorden te brengen. Zowel voor de bewoners van Rincon met hun authentieke cultuur, als de prachtige natuur die hen omringt. Dit gevoel begint al als ze de ‘Toeristenweg’ oprijdt naar het noorden. De grillige rotsen en de oneindige schakeringen van blauw en turkoois die de zee presenteert fascineren haar. “Kijk toch eens naar die schepping van God!” roept ze dan uit. Als ze eenmaal bij het Gotomeer zijn aangekomen, kunnen zij en haar man urenlang genieten van het uitzicht. Zula is zich er wel terdege van bewust dat de natuur de “groene motor” is van onze economie. Het merendeel van ons inkomen wordt gegenereerd door het toerisme. Vrijwel dagelijks heeft ze contact met toeristen. Er is een groep uit Brazilië die hier zo vaak komt dat ze bijna familie zijn geworden. Die mensen moeten erg lang reizen en veel geld neertellen om hier te kunnen komen. Toch komen ze steeds terug. Ze zeggen steeds weer dat de Bonairianen zo bevoorrecht zijn om zomaar in het ‘voorportaal van de zee’ te mogen wonen, en dat ze daar best dankbaar voor mogen zijn. Helaas hoort ze die toeristen sinds enige tijd ook klagen over de hoge gebouwen die aan de kust gebouwd worden. Ze hoopt dat in de toekomst er nog meer aandacht zal worden besteed aan het bewustwordingsproces van de bevolking. Vanaf de kleuterklas zou er al eerbied voor de natuur bijgebracht moeten worden. Ook zouden er meer publicaties mogen zijn om de bevolking ervan te doordringen dat ontwikkeling van het eiland doorgevoerd zou moeten worden zonder dat de natuur eronder lijdt. Dan zou ze pas echt gelukkig zijn

Geschreven door Natalie Wanga, vertaald door Marcel Nahr.

Wilt u reageren of meer informatie: STINAPA telefoon: 717- 8444, info@stinapa.org

NOS TA BIBA DI NATURALESA

Traha huntu na un desaroyo duradero pa Bonelru